

Kompozyty 10: 1 (2010) 76-80

Jan Dutkiewicz^{1*}, Wojciech Maziarz², Lidia Lityńska-Dobrzyńska³, Anna Góral⁴, Agata Kukuła⁵, Adam Kanciruk⁶

¹⁻⁵ Instytut Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN, ul. Reymonta 25, 30-059 Kraków, Poland ⁶ Instytut Mechaniki Górotworu PAN, ul. Reymonta 27, 30-059 Kraków, Poland * Corresponding author. E-mail: nmdutkie@imim-pan.krakow.pl

Otrzymano (Received) 18.01.2010

KOMPOZYTY NANOKRYSTALICZNE NA OSNOWIE STOPU ALUMINIUM 6061 Z DODATKAMI FAZY CERAMICZNEJ α -Al₂O₃

Proszek ze stopu aluminium 6061 zmieszany z 2% Zr i 10% lub 20% nanokrystalicznego proszku Al₂O₃ mielono w młynku kulowym w celu rozdrobnienia ziarna roztworu stałego α-Al i dokładnego wymieszania składników kompozytu. Po 40 godzinach mielenia uzyskano zmniejszenie wielkości krystalitów roztworu stałego do zakresu około 50 nm i równomierne wmieszanie cząstek proszku Al₂O₃. Nie obserwowano konglomeratów cząstek proszku Al₂O₃. Prasowanie na gorąco w próźni w temperaturze 380°C mielonego proszku nie powoduje znacznego wzrostu średniej wielkości krystalitów; obserwuje się średnią wielkość ziaren poniżej 100 nm i jedynie pojedyncze ziarna o wielkości do 200 nm. Wzrost ten jest zahamowany poprzez dodatek 2% Zr, tworzący drobne wydzielenia Zr₂Al, i obecność cyrkonu w roztworze. Ponadto uzyskane kompozyty charakteryzuje niska porowatość (poniżej 1%). Wytworzone nanokompozyty uzyskują wysoką twardość dochodzącą do 310 HV dla dodatku 20% Al₂O₃ oraz wysoką wytrzymałość na ściskanie wynoszącą około 770 MPa dla dodatku 10 i 20% Al₂O₃. Krzywe ściskania wykazywały częste uskoki wielkości naprężenia w zakresie plastycznym w związku z wystąpieniem fektu Portevin-Le Chatelier. Ponadto próbki wykazywały dobre własności plastyczne, uzyskują odkształcenie plastyczne do 15%.

Słowa kluczowe: nanokrystaliczne kompozyty aluminiowo-ceramiczne, mechaniczna synteza, prasowanie na gorąco w próżni, TEM

NANOCRYSTALLINE COMPOSITES OF ALUMINIUM 6061 ALLOY MATRIX WITH ADDITIONS OF CERAMIC PHASE α -Al₂O₃

Mechanical alloying of 6061 aluminium alloy powder mixed with 2% of Zr and 10 or 20% of nano powder α -Al₂O₃ was applied in a high energy ball mill in order to refine the grain size and to mix exactly the components. A final grain size of milled powder was estimated to be below 50 nm with a uniform distribution of Al₂O₃ powder particles. No agglomeration of Al₂O₃ powder particles was observed. Hot pressing at 380°C of milled powders do not causes significant grain growth and the average size of α -Al solid solution was estimated at 100 nm; only a few grains approaching 200 nm were observed. The grain growth was limited due to the addition of 2% of Zr forming Zr₂Al phase and dissolving in al solid solution. Obtained composites have shown a low porosity of less than 1%. The nanocomposites containing 20% of Al₂O₃ have shown a high hardness of 310 HV and a high compression strength near 770 MPa. The tests proved a good plasticity of samples attaining 15% of plastic compression. Compression curves have shown jumps of stress in the plastic deformation range due to Portevin-Le Chatelier effect.

Keywords: aluminium matrix nanocrystalline composites, vacuum hot pressing, mechanical alloying, TEM

WSTĘP

Metoda metalurgii proszków w połączeniu z mechaniczną syntezą jest jedną z coraz szerzej stosowanych metod do wytwarzania kompozytów na osnowie roztworu stałego aluminium z dodatkiem cząstek ceramicznych [1-17]. Jednymi z często stosowanych dodatków ceramicznych są cząstki SiC [1-7] obok α -Al₂O₃ [1, 2, 7-17]. Jako osnowa najczęściej stosowane są stopy serii 6XXX [1, 2, 7, 10, 14-17], 7XXX [1, 4] lub 2XXX [1, 2, 8, 9, 13]. Dodatek fazy ceramicznej jest stosowany z uwagi na wyższe własności w podwyższonych temperaturach [1, 2, 15], z uwagi na większą odporność na zużycie cierne [1, 2, 7, 10] lub podwyższenie twardości i wytrzymałości [1, 2, 11-14]. W ostatnich latach coraz większe zainteresowanie budzą kompozyty o wielkości krystalitów lub cząstek submikronowych lub nanometrycznych [1-3, 6, 11, 12, 14, 17, 18]. Dodatek cząstek Al₂O₃ o wielkości submikronowej do stopu 6061 podnosi wytrzymałość na rozciąganie o 70%, co wynika z umocnienia dyspersyjnego [14], a ponadto wpływa korzystnie na zwiększenie odporności na wzrost pęknięć. Dodatek twardych nanocząstek Al₂O₃ poprawia gęstość kompozytów prasowanych na gorąco z uwagi na dezintegrację konglomeratów i lepsze wypełnianie pustek [11]. Dodatek nanocząstek fazy AlN wpływa korzystnie na zagęszczenie kompozytu podczas prasowania i hamuje rozrost ziaren roztworu stałego α-Al, dzieki czemu autorzy uzyskali warunki do deformacji superplastycznej [19]. Ta informacja nie jest w zgodności z wynikami badań kompozytu 6061 z nanocząstkami ZrO₂, które nie wpływały hamująco na rozrost ziaren roztworu stałego aluminium [18]. Tym niemniej w tej ostatniej pracy uzyskano wysoką wytrzymałość w próbie ściskania kompozytów, zbliżoną do 900 MPa. Przeciskanie przez kanał katowy (ECAP) było również stosowane dla rozdrobnienia ziaren w kompozytach na osnowie aluminium z dodatkami SiC [6] lub Al₂O₃ [17]. Uzyskano efekt wzrostu twardości i wytrzymałości w związku ze zmniejszeniem wielkości ziaren roztworu stałego, lecz nie uzyskano rozdrobnienia cząstek ceramicznych.

W niniejszej pracy opracowano technologię wytworzenia i badano właściwości i mikrostrukturę nanokompozytu na osnowie stopu 6061 o nanometrycznej wielkości ziarna roztworu stałego aluminium po mieleniu w młynach kulowych z dodatkiem cząstek Al₂O₃ o wielkości cząstek od nanometrycznej do submikronowej.

CZĘŚĆ EKSPERYMENTALNA

Jako wyjściowy stosowano proszek stopu 6061 wyprodukowany przez firmę ECKA GRANULATE VELDEN (Niemcy) z dodatkiem nanokrystalicznego proszku ceramicznego Al₂O₃ o wielkości ziarna 50÷ ÷200 nm dostarczony przez firmę Sigma Aldrich. Według specyfikacji dostarczonej przez producenta, skład stopu był następujący: 0,8÷1,2% Mg, 0,4÷0,8% Si, 0,7% Fe, 0,15÷0,4% Cu, 0,15% Mn, 0,25% Zn, 0,15% Ti - reszta Al, a wielkość cząstek proszku nie przekraczała 63 µm. Proszek stopu 6061 mieszano mechanicznie z 10 i 20% nanoproszku Al₂O₃, a następnie mielono w wysokoenergetycznym młynie kulowym Fritsch Pulverisette 5 przez 20 lub 40 godzin. Próbki proszku po mieleniu poddano procesowi zagęszczania w urządzeniu do jednoosiowego prasowania na goraco w próżni. Urządzenie pozwala na nagrzanie metalowej matrycy prądem wysokiej częstotliwości z szybkością 20°C/min i prasowanie w próżni, dzięki czemu możliwe jest uzyskanie gęstości proszków powyżej 99%. Proszki umieszczano w kapsułkach miedzianych, aby wyeliminować oddziaływanie proszku z materiałem matrycy. Prasowanie prowadzono w temperaturze 380°C pod ciśnieniem 600 MPa i w próżni 2.10⁻² Tor w pojemnikach miedzianych. Proszki po sprasowaniu oddzielano od pojemników miedzianych, a następnie badano własności mechaniczne, czyli twardość HV oraz wytrzymałość na ściskanie z pomocą maszyny wytrzymałościowej Instron. Strukturę zarówno proszków, jak i kompozytów po prasowaniu na gorąco badano za pomocą mikroskopu optycznego Leica DM IRM, mikroskopu skaningowego z dyfrakcją rentgenowską przy

użyciu dyfraktometru Philips PW1840 na lampie $Co_{K\alpha}$ ($\alpha = 1,78896$ Å), analityczną transmisyjną mikroskopią elektronową i wysokorozdzielczą, stosując transmisyjny mikroskop elektronowy FEI Technai G2F20-Twin.

WYNIKI BADAŃ

Rysunek 1 przedstawia mikrostruktury proszku po 40-godzinnym mieleniu w wysokoenergetycznym młynku kulowym, zawierające odpowiednio 10 i 20% Al₂O₃ w osnowie stopu 6061. Widoczne jest, że przy większej ilości dodatku tlenku aluminium następuje silniejsze rozdrobnienie cząstek proszku w stosunku do wielkości początkowych czystych proszków, które mieściły się w przedziale 30÷60 µm. Średnia wielkość cząstek mierzona i obliczona za pomocą programu Leica QUIN zmniejsza się z 20 µm (przy zawartości 10% Al₂O₃) do 14 µm dla proszku o zawartości 20% tlenku aluminium.

Rys. 1. Mikrostruktury świetlne mielonego 40 godzin proszku stopu 6061: a) z dodatkiem 10% Al₂O₃, b) 20% Al₂O₃

Fig. 1. Optical microstructures of milled powders of 6061 alloy with: a) 10% and b) 20% Nano- Al_2O_3

Rysunek 2 przedstawia dyfraktogram rentgenowski z próbki zawierającej 10% Al₂O₃ po 40 godzinach mielenia. Widoczne jest znaczne poszerzenie pików od aluminium, natomiast słabo widać piki od Al₂O₃ z uwagi na ich znaczne rozmycie w związku z manometryczną wielkością cząstek. Tym niemniej można rozróżnić zarówno maksima od trzech odmian Al₂O₃, α , γ i δ , jak też słabe refleksy od Mg₂Si. Dyfraktogram wykonany tylko z proszku wskazuje na większość fazy α zgodnie ze specyfikacją. Z uwagi na niejednoznaczne wyniki dyfrakcji rentgenowskiej wykonano badania TEM struktury cząstek. Rysunek 3 przedstawia mikrostruktury mielonego proszku. Widoczne jest, szczególnie w mikrostrukturach w ciemnym polu, że wielkość krystalitów roztworu stałego Al w cząstkach proszku wynosi średnio około 50 nm.

Rys. 2. Dyfraktogram mielonych 40 godzin proszków 6061 + 10% Al₂O₃ Fig. 2. X-ray diffraction curve of 40 hours milled powder 6061 + 10% Al_2O_3

Rys. 3. Mikrostruktury TEM z mielonego proszku przez 40 godzin z dodatkiem 10% Al₂O₃w jasnym polu (a), w ciemnym polu refleksu 111 Al (b), na której umieszczono w rogu dyfrakcję elektronową

Fig. 3. TEM microstructures of milled powder 6061 + 10% Al₂O₃ composite: a) in bright field, b) in dark field of 111 a-Al reflection and corresponding electron diffraction as an insert

Ponadto widoczna jest pasmowa struktura wynikająca z wielokrotnej deformacji i spajania cząstek. Przy tym powiększeniu trudno jest zobaczyć kontrast od ziaren tlenku, który posiada cząstki o zbliżonej wielkości do krystalitów roztworu stałego. Przydatna dla ich uwidocznienia jest technika mikroskopii transmisyjnej skaningowej przy użyciu detektora kolistego, zwana HAADF (High Angle Annular Dark Field). Rysunek 4 przedstawia mikrostrukturę HAADF, dla której kontrast zależny jest od liczby atomowej. Z uwagi na dość znaczne różnice pomiędzy aluminium i tlenkiem aluminium cząstki tlenku widoczne są jako nieco ciemniejsze o wielkości 30÷50 nm. Mikroanaliza przeprowadzona metodą EDS wzdłuż linii zaznaczonej na mikrostrukturze wskazuje, że w miejscach ciemniejszych spadek ilości aluminium odpowiada wzrostowi zawartości tlenu, czyli występują tam cząstki tlenku aluminium.

- Rys. 4. Mikrostruktura HAADF mielonego proszku 6061 + 10% Al₂O₃ oraz zmiana zawartości składu chemicznego wzdłuż linii "1", od góry zmiany odpowiadają Al, Si, O, Mg, Fe
- Fig. 4. HAADF microstructure of milled powder 6061 + 10% Al₂O₃ and change of chemical composition along "1" line, from the top of Al, Fe, O, Mg and Fe respectively

Po prasowaniu na gorąco w próżni osiągnięto wysoką gęstość kompozytów, powyżej 99% - jak oceniono ilościowo na podstawie obecności porów na mikrostrukturach optycznych. Rysunek 5 przedstawia mikrostrukturę skaningową próbki o zawartości 10% Al₂O₃. Przy niezbyt dużym powiększeniu widoczna jest niewielka porowatość, równomierne rozmieszczenie cząstek Al₂O₃ oraz większych widocznych również jako jasne, bogatych w cyrkon. Mniejsze cząstki było trudno zanalizować z uwagi na ich małą wielkość, lecz cząstki bogate w cyrkon zawierały około 66% at. Zr, czyli odpowiadały związkowi Zr₂Al. Nie widać konglomeratów cząstek Al₂O₃, o których podają wcześniejsze prace na temat kompozytów z mielonych proszków z dodatkiem Al₂O₃ [11].

Rys. 5. Mikrostruktura SEM prasowanej na gorąco próbki 6061 + 2% Zr+ 10% $\rm Al_2O_3$

Fig. 5. SEM microstructure of hot pressed sample 6061 + 2% Zr + 10% Al_2O_3

Rysunek 6 przedstawia mikrostrukturę TEM prasowanego na gorąco kompozytu na osnowie 6061 o zawartości 10% Al₂O₃. Widoczne są pojedyncze ziarna wyraźnie większe od średniej wielkości 50 nm, w tym przypadku ziarno o średnicy około 200 nm. Świadczy to o tym, że dodatek cyrkonu w miarę skutecznie ogranicza rozrost ziaren, w przeciwieństwie do referowanego wzrostu w kompozytach z dodatkiem ZrO2, dochodzącym do kilku um [18]. Dyfrakcja elektronowa na rysunku 6b również świadczy o manometrycznym charakterze większości ziaren z uwagi na obecność refleksów w formie okręgów. W ciemnym polu widoczne są wyraźnie dwa rodzaje krystalitów większe o wielkości 50÷200 µm oraz drobniejsze o wielkości około 20÷ ÷30 nm, będące cząstkami Al₂O₃. W próbie ściskania uzyskano zbliżoną wytrzymałość na ściskanie dla obydwu dodatków Al₂O₃. Rysunek 7 przedstawia krzywa ściskania kompozytu o zawartości 10% Al₂O₃, którego twardość na przekroju wynosi około 150 HV, podczas gdy kompozytu o zawartości 20% Al₂O₃ około 310 HV. Z krzywej można odczytać wielkość granicy plastyczności w pobliżu 550 MPa i wytrzymałość na ściskanie 770 MPa. Charakterystyczny jest kształt krzywej w zakresie odkształcenia plastycznego, świadczący o efekcie Portevin-Le Chatelier, z uwagi na obecność wydzieleń w stopie. Efekt ten obserwowano w stopie typu 6XXX o submikronowej wielkości ziarna [20] i może on wynikać zarówno z obecności wydzieleń Zr₂Al, jak i Al₂O₃, które powodują koncentrację dyslokacji, a później ich uwalnianie, wywołując skok naprężenia na krzywej ściskania. Na uwagę zasługuje znaczna wielkość odkształcenia plastycznego pomimo wysokiej wytrzymałości.

- Rys. 6. Mikrostruktura TEM kompozytu prasowanego na gorąco z mielonego stopu 6061 + 10% Al₂O₃ (a) w jasnym polu (b) w ciemnym polu refleksu 111 α-Al oraz dyfrakcja elektronowa w rogu
- Fig. 6. TEM microstructure of 6061 + 10% Al₂O₃ composite (a) In bright field (b) in dark field of 111 α -Al and corresponding electron diffraction as an insert

Rys. 7. Krzywa ściskania kompozytu 6061 +10% $Al_2O_3 + 2\%$ Zr Fig. 7. Compression curie of composite 6061 +10% $Al_2O_3 + 2\%$ Zr

WNIOSKI

 Mielenie w młynku kulowym proszków stopu 6061 zmieszanych z 2% Zr i 10 lub 20% nanokrystalicznego proszku Al₂O₃ powoduje zmniejszenie wielkości krystalitów do zakresu około 50 nm i równomierne wmieszanie cząstek proszku Al₂O₃. Nie obserwowano konglomeracji cząstek proszku Al₂O₃.

- 2. Prasowanie na gorąco w próżni w temperaturze 380°C mielonego proszku nie powoduje znacznego wzrostu średniej wielkości krystalitów; obserwuje się pojedyncze ziarna o wielkości do 200 nm. Wzrost ten jest zahamowany poprzez dodatek 2% Zr, tworzący drobne wydzielenia Zr₂Al i obecność cyrkonu w roztworze. Ponadto uzyskane kompozyty charakteryzuje niska porowatość poniżej 1%.
- 3. Wytworzone nanokompozyty uzyskują wysoką twardość do 310 HV dla dodatku 20% Al₂O₃ oraz wysoką wytrzymałość na ściskanie wynoszącą odpowiednio 770 MPa dla dodatku 10 i 20% Al₂O₃. Krzywe wykazywały częste uskoki naprężenia w związku z wystąpieniem efektu Portevin-Le Chatelier. Ponadto próbki wykazywały dobre własności plastyczne, uzyskując odkształcenie plastyczne w próbie ściskania do 15%.

Podziękowania

Niniejsze badania były finansowane z projektów POIG 01.03.01-00-013/08 i Projektu Rozwojowego nr OR00000508.

LITERATURA

- Rosso M., Ceramic and metal matrix composites: Routes and properties, Journal of Materials Processing Technology 2006, 175, 364-375.
- [2] Suryanarayana C., Mechanical alloying and milling, Progress in Materials Science 2001, 46, 1-184.
- [3] Ma Z.Y., Tjong S.C., Li Y.L., The performance of aluminium-matrix composites with nanometric particulate SiN±C reinforcement, Composites Science and Technology 1999, 59, 263-270.
- [4] Wuhua Yuan, Jian Zhang, Chenchen Zhang, Zhenhua Chen, Processing of ultra-high strength SiCp/Al-Zn-Mg-Cu composites, Journal of Materials Processing Technology 2009, 209, 3251-3255.
- [5] O'Donnell G., Looney L., Production of aluminium matrix composite components using conventional PM technology, Materials Science and Engineering 2001, A303, 292-301.
- [6] Ramua G., Ranjit Bauri, Effect of equal channel angular pressing (ECAP) on micro-structure and properties of Al-SiCp composites, Materials and Design 2009, 30, 3554--3559.
- [7] Ramesha C.S., Mir Safiulla, Wear behavior of hot extruded Al6061 based composites, Wear 2007, 263 629-635.
- [8] Dobrzański L.A., Włodarczyk A., Adamiak M., The structure and properties of PM composite materials based on EN

AW-2124 aluminum alloy reinforced with the BN or Al₂O₃ ceramic particles, Journal of Materials Processing Technology 2006, 175, 186-191.

- [9] Kők M., Abrasive wear of Al₂O₃ particle reinforced 2024 aluminium alloy composites fabricated by vortex method, Composites: Part A 2006, 37, 457-464.
- [10] Al-Qutub A.M., Allam I.M., Qureshi T.W., Effect of submicron Al₂O₃ concentration on dry wear properties of 6061 aluminum based composite, Journal of Materials Processing Technology 2006, 172, 327-331.
- [11] Razavi Hesabi Z., Hafizpoura H.R., Simchi A., An investigation on the compressibility of aluminum/nano-alumina composite powder prepared by blending and mechanical milling, Materials Science and Engineering A 2007, 454-455, 89-98.
- [12] Mehdi Rahimiana, Nader Parvinb, Naser Ehsania, Investigation of particle size and amount of alumina on microstructure and mechanical properties of Al matrix composite made by powder metallurgy, Materials Science and Engineering A 2010, 527, 1031-1038.
- [13] Kyung Ho Min, Shin Pil Kang, Dae-Gun Kim, Young Do Kim, Sintering characteristic of Al₂O₃-reinforced 2xxx series Al composite powders, Journal of Alloys and Compounds 2005, 400, 150-153.
- [14] Qiang Zhang, Gaohui Wu, Longtao Jiang, Tensile deformation behavior of a sub-micrometer Al₂O₃/6061Al composite, Materials Science and Engineering A 2008, 483-484, 281--284.
- [15] Arne M. Klaska, Tilmann Beck, Alexander Wannera, Detlef Löhea, Residual stress and damage development in the aluminium alloy EN AW-6061 particle reinforced with Al₂O₃ under thermal fatigue loading, Materials Science and Engineering A 2009, 501, 6-15.
- [16] Gariboldi E., Lo Conte A., Composites science and damage mechanisms at room and high temperature in notched specimens of Al6061/Al₂O₃ particulate composites, Technology 2008, 68, 260-267
- [17] Chen L.J., Ma C.Y., Stoica G.M., Liaw P.K., Xu C., Langdon T.G., Mechanical behavior of a 6061 Al alloy and an Al₂O₃/6061 Al composite after equal-channel angular processing, Materials Science and Engineering A 2005, 410-411, 472-475.
- [18] Dutkiewicz J., Lityńska-Dobrzyńska L., Maziarz W., Haberko K., Pyda W., Kanciruk A., Structure and properties of nanocomposites prepared from ball milled 6061 aluminium alloy with ZrO₂ nanoparticles, Crys. Res. Technol. 2009, 10, 1163-1169.
- [19] Goujon C., Goeuriot P., Solid state sintering and high temperature compression properties of Al-alloy5000/AlN nanocomposites, Materials Science and Engineering A 2001, 315, 180-188.
- [20] Pawełek A., Kuśnierz J., Jasieński Z., Ranachowski Z., Bogucka J., Acoustic emission and Portevin Le Chatelier effect in tensile tested Al alloys before and after ARB processing, Arch. Metallurgy 2009, 54, 83.